

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ๑/๒๕๖๕

วันที่ ๒๒ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	{	ประธานสภาผู้แทนราษฎร	ผู้ร้อง
		นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ ว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ นายสิระ เจนจาคะ สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร (ผู้ร้อง) ส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง สรุปได้ดังนี้

พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะ รวม ๑๔๕ คน เข้าชื่อเสนอคำร้องต่อผู้ร้องว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ นายสิระ เจนจาคะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พรรคพลังประชารัฐ กรุงเทพมหานคร เขตเลือกตั้งที่ ๙ (ผู้ถูกร้อง) สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ เรื่อง ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คดีระหว่าง

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดกองคดีแขวงปทุมวัน เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ถูกร้องเป็นจำเลยว่า ผู้ถูกร้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ รวม ๒ กระทั่ง ให้จำคุกกระทัณฑ์ ๔ เดือน เรียงกระทัณฑ์ลงโทษรวมจำคุก ๘ เดือน ผู้ถูกร้องรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามมาตรา ๗๘ คงจำคุก ๔ เดือน กับให้ผู้ถูกร้องคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหาย และริบสัญญาจะซื้อจะขาย เป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ทำให้ผู้ถูกร้องเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) อันเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖)

ผู้ร้องตรวจสอบลายมือชื่อของผู้เข้าชื่อเสนอคำร้องแล้วเห็นว่า มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ร่วมกันเข้าชื่อเสนอคำร้องจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง จึงส่งคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ดังนี้

(๑) สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐)

(๒) มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญ จะมีคำวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้วินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง เป็นกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๔๕ คน ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวน สมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อร้องต่อผู้ร้องขอให้ส่งคำร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) และผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญแล้ว กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๕) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งรับคำร้องไว้วินิจฉัย และให้ผู้ถูกร้อง ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา สำหรับการพิจารณากรณีให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง หรือไม่ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ยังไม่ปรากฏเหตุอันควรสงสัยที่จะมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งว่าผู้ถูกร้องไม่ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและเอกสารประกอบ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔ สรุปได้ว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ ผู้ถูกร้องไม่อาจจดจำรายละเอียดว่า ผู้เสียหายในคดีดังกล่าวเป็นบุคคลใด แต่ผู้ถูกร้องจำได้ว่าหลังจากศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษาในวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ผู้ถูกร้องยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ และเจรจาซื้อค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย โดยชำระค่าเสียหายให้บางส่วน ส่วนที่เหลือทำสัญญาผ่อนชำระเป็นรายเดือน ในระหว่างผู้ถูกร้องยื่นอุทธรณ์ ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ และศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ผู้ถูกร้องมิได้ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษา ผู้ถูกร้องยื่นขอตรวจสอบประวัติ การต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๕๑๒/๒๕๓๘ (ที่ถูกคือ ๘๑๒/๒๕๓๘) คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวัน ต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ และอธิบดีกรมราชทัณฑ์ แจ้งผลการตรวจสอบประวัติบุคคลว่าไม่พบประวัติการต้องโทษของผู้ถูกร้องในฐานข้อมูล ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง เนื่องจากกรมราชทัณฑ์เริ่มนำข้อมูลผู้ต้องขังเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ และไม่พบข้อมูลประวัติการต้องโทษของผู้ถูกร้องในระบบข้อมูลของเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร และเรือนจำคลองเปรม เนื่องจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครเริ่มจัดทำข้อมูลผู้ต้องขังด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เมื่อปี ๒๕๔๗ และการตรวจสอบข้อมูลในเอกสารทะเบียนรายนามผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกา (รท.๒๓ ก) ไม่พบข้อมูลการต้องขัง เนื่องจากเอกสารถูกแยกเก็บไว้ที่ห้องจัดเก็บเอกสารบริเวณอาคารน็อคดาวน์ เมื่อปี ๒๕๕๔ เกิดอุทกภัยในบริเวณพื้นที่เรือนจำทำให้เอกสารบางส่วนที่จัดเก็บไว้ภายในห้องจัดเก็บเอกสาร ได้รับความเสียหายและไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลได้ ส่วนเรือนจำกลางคลองเปรมในห้วงเวลาดังกล่าว ใช้คุมขังผู้ต้องขังกำหนดโทษตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไป จากการตรวจสอบรายชื่อในฐานข้อมูลทะเบียนประวัติ ผู้ต้องขังด้วยคอมพิวเตอร์ไม่พบประวัติการต้องโทษของผู้ถูกร้อง

เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๗ วรรคสาม ศาลรัฐธรรมนูญ มีหนังสือเรียกให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจง จัดส่งข้อมูลและเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และให้ผู้ถูกร้องชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมว่ามีผู้ใดเกี่ยวข้องกับการขอถอนคำร้องทุกข์ในคดีดังกล่าว รวมทั้งให้ส่งคำสั่งศาลที่อนุญาตให้ถอนคำร้องทุกข์และจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ

เลขานุการศาลอุทธรณ์ ชี้แจงตามหนังสือศาลอุทธรณ์ที่ ศย ๒๐๐/๑๘๔๙ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๔ สรุปได้ว่า คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ระหว่าง พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดกองคดีแขวงปทุมวัน โจทก์ ผู้ถูกร้อง จำเลย ของศาลแขวงปทุมวัน ไม่ได้ยื่นสู่การพิจารณา ของศาลอุทธรณ์

อัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ (ปทุมวัน) ซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ (ปทุมวัน) ที่ อส ๐๐๒๕.๖/๔๔๐ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ สรุปได้ว่า สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ (ปทุมวัน) รับสำนวนคดีอาญาที่ ๒๘๘๘/๒๕๓๗ จากสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน เป็นสำนวน ส.๑ เลขรับที่ ๓๖/๒๕๓๘ คดีระหว่าง พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ทัศนศิริ เป็นผู้กล่าวหา ผู้ถูกร้องเป็นผู้ต้องหาที่ ๑ นายสมชาย เกียรติวิทียาสกุล เป็นผู้ต้องหาที่ ๒ นายสิทธิชัย ตูลยนิชก์ เป็นผู้ต้องหาที่ ๓ ข้อหาร่วมกันฉ้อโกง เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ (ปทุมวัน) ยื่นฟ้องผู้ถูกร้องต่อศาลแขวงปทุมวันเป็นจำเลย ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๘๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ และสั่งให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินแก่ผู้เสียหายและริบสัญญาจะซื้อจะขายทั้ง ๓ ฉบับ โดยพนักงานอัยการมีคำสั่งให้ยุติการดำเนินคดี นายสมชาย ผู้ต้องหาที่ ๒ และ นายสิทธิชัย ผู้ต้องหาที่ ๓ เนื่องจากคดีขาดอายุความร้องทุกข์ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ศาลแขวงปทุมวันพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ รวม ๒ กระหนง ให้จำคุกกระหนงละ ๔ เดือน เรียงกระหนงลงโทษรวมจำคุก ๘ เดือน รับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามมาตรา ๗๘ คงจำคุก ๔ เดือน กับให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหายและริบสัญญาจะซื้อจะขายทั้ง ๓ ฉบับ โดยผลของคดีตรวจสอบจากสมุดสารบบคดีของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ (ปทุมวัน) ส่วนเอกสารต่าง ๆ ในสำนวนได้ปลดเผาไปตามระเบียบแล้ว ผลคำพิพากษาเป็นเพียงผลคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ส่วนคดีจะมีการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกาหรือไม่นั้น ไม่สามารถตรวจสอบได้

ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ซึ่งแจ้งตามหนังสือเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ที่ ยธ ๐๗๖๘/๒๗๐๗ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔ สรุปได้ว่า ตรวจสอบไม่พบข้อมูลการต้องขังของผู้ถูกร้องในคดีดังกล่าวเนื่องจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครเริ่มจัดทำข้อมูลผู้ต้องขังด้วยระบบคอมพิวเตอร์เมื่อปี ๒๕๔๗ ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลผู้ต้องขังหรือข้อมูลการต้องขังของบุคคลใด ๆ ก่อนปี ๒๕๔๗ และการตรวจสอบข้อมูลจากเอกสารทะเบียนรายนามผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกา (รท.๒๓ ก) ไม่พบข้อมูลการต้องขังของผู้ถูกร้องเช่นเดียวกัน เนื่องจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครไม่ได้มีการใช้งานข้อมูลดังกล่าวอยู่เป็นประจำ เอกสารจึงถูกแยกเก็บไว้ที่ห้องจัดเก็บเอกสารบริเวณอาคารน็อคดาวนเมื่อปี ๒๕๕๔ เกิดอุทกภัยในบริเวณพื้นที่เรือนจำ ทำให้เอกสารบางส่วนที่จัดเก็บไว้ได้รับความเสียหายและไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลได้

ผู้บังคับการกองทะเบียนประวัติอาชญากร ซึ่งแจ้งตามหนังสือกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ตช ๐๐๓๒.๓๔/๑๒๔๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ สรุปได้ว่าการตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดทางอาญาของผู้ถูกร้องในคดีดังกล่าว ด้วยชื่อ - ชื่อสกุล ในฐานะข้อมูลประวัติผู้เคยถูกจับกุมและดำเนินคดีแล้วพบประวัติผู้ถูกร้องถูกจับกุมที่สถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน เลขคดีอาญาที่ ๒๘๘๙/๒๕๓๗ ข้อหาร่วมกันฉ้อโกง ศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ จำคุก ๔ เดือน ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหาย และริบสัญญาจะซื้อจะขายตามคำพิพากษาดังกล่าวของศาลแขวงปทุมวัน คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

ผู้ถูกร้องซึ่งแจ้งเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ สรุปได้ว่า คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ เกิดจากผู้ถูกร้องประกอบธุรกิจขายรถยนต์จากยุโรป ยี่ห้อ แมร์เซเดส - เบนซ์ และยี่ห้อวอลโว่ จดทะเบียนในชื่อ บริษัทสิระดาธุรกิจ จำกัด ประมาณปี ๒๕๓๕ ผู้ถูกร้องเป็นกรรมการบริหาร ผู้ซื้อรถยนต์สองราย (ซึ่งผู้ถูกร้องอ้างว่าจำชื่อไม่ได้) ติดต่อด่วนตัวแทนจำหน่ายของบริษัทเพื่อซื้อรถยนต์ มีการจ่ายค่ามัดจำคนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท แก่ตัวแทนบริษัทและทำสัญญาจะซื้อจะขายกับบริษัท ผู้ถูกร้องในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ลงนามในสัญญาจะซื้อจะขายเมื่อถึงกำหนดเวลาส่งมอบรถยนต์ บริษัทไม่สามารถส่งมอบรถยนต์ให้แก่ผู้เสียหาย ผู้เสียหายทั้งสองแจ้งความดำเนินคดีผู้ถูกร้องในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัทต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน ในความผิดฐานฉ้อโกง ผู้ถูกร้องให้การปฏิเสธต่อพนักงานสอบสวน นายโสภณ เจนจาละ พี่ชายของผู้ถูกร้อง เป็นผู้ร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวโดยใช้หลักประกันเป็นเงินสด เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ พนักงานอัยการโจทก์ส่งฟ้องคดีดังกล่าวต่อศาลแขวงปทุมวัน ในชั้นพิจารณาเบื้องต้นผู้ถูกร้องให้การปฏิเสธและพยายามเจรจาชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้เสียหายทั้งสอง แต่ผู้เสียหายทั้งสองไม่ยินยอม ผู้ถูกร้องยอมรับว่าผู้เสียหายทั้งสองจ่ายเงินค่าจองรถยนต์ให้แก่บริษัทโดยผ่านตัวแทนของบริษัทจริง และประสงค์ที่จะชำระเงินให้แก่ผู้เสียหายทั้งสองในวันที่ศาลแขวงปทุมวันนัดพิจารณา แต่ผู้เสียหายทั้งสองต้องการเงินสดในทันที ทำให้ตกลงกันไม่ได้ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกร้องรวม ๒ กระทง กระทงละ ๔ เดือน รวมลงโทษจำคุก ๘ เดือน และให้ผู้ถูกร้องคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหาย ในวันดังกล่าวผู้ถูกร้องได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

ระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ โดย นายโสภณ เป็นผู้ยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราว ในวันรุ่งขึ้น นายโสภณ และผู้ถูกร้องนัดเจรจาตกลงจ่ายเงินให้แก่ผู้เสียหายทั้งสองคน ๆ ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตามที่ศาลแขวงปทุมวัน มีคำพิพากษา โดยขอผ่อนชำระเป็นสองงวด งวดแรกจ่ายในวันเจรจาตกลงกัน คนละ ๕๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ จ่ายหลังจากการจ่ายงวดแรก ๒๐ วัน เมื่อครบกำหนดงวดที่ ๒ นายโสภณ นำเงินไปจ่ายให้แก่ผู้เสียหายทั้งสองอีกคนละ ๕๐,๐๐๐ บาท ที่ศาลแขวงปทุมวัน เมื่อมีการจ่ายเงินให้ผู้เสียหายทั้งสองแล้ว ผู้เสียหายทั้งสองยื่นคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ต่อศาล โดยมีพนักงานอัยการรับรองว่าผู้เสียหายทั้งสอง เป็นผู้เสียหายจริง ศาลแขวงปทุมวันมีคำสั่งอนุญาตให้ถอนคำร้องทุกข์ และมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ ผู้ถูกร้องไม่สามารถจำชื่อผู้เสียหายทั้งสองคน เนื่องจากบริษัทของผู้ถูกร้อง ขายรถยนต์ให้แก่บุคคลหลายคน บริษัทดังกล่าวปิดกิจการในปี ๒๕๔๕ ซึ่งล่วงเลยเป็นเวลานานแล้ว จึงไม่มีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบริษัทและการซื้อขายรถยนต์ให้ตรวจสอบ ผู้ถูกร้องพยายามตรวจสอบ รายชื่อผู้เสียหายจากพนักงานอัยการประจำศาลแขวงปทุมวัน ได้รับแจ้งว่าไม่ได้เก็บรักษาเอกสาร เกี่ยวกับคดีดังกล่าวไว้ เนื่องจากมีระยะเวลาเกินกว่ายี่สิบปีจึงเผาทำลายตามกฎหมาย นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องมีหนังสือสอบถามข้อมูลไปยังสถานีตำรวจนครบาลปทุมวันเกี่ยวกับข้อมูลทางคดีและรายชื่อผู้เสียหาย ในคดีดังกล่าวในระหว่างปี ๒๕๓๗ - ปี ๒๕๓๘ ได้รับแจ้งว่าสมุดคุมสารบบคดีในระหว่างปีดังกล่าว ถูกทำลายไปตามระเบียบงานสารบรรณแล้ว ไม่สามารถตรวจสอบและค้นหาข้อมูลทางคดีดังกล่าว

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงปทุมวัน มีหนังสือศาลแขวงปทุมวันที่ ศย ๓๐๑.๐๑๒/(ค) ๑๙๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ จัดส่งสำเนาปกหน้าสำนวน สำเนาคำพิพากษา และสำเนาบ้นทีก การปลดทำลายสำนวนความและเอกสารประจำปี ๒๕๔๙ ที่รับรองสำเนาถูกต้องโดยเจ้าพนักงาน ศาลยุติธรรมชำนาญการพิเศษต่อศาล

ผู้ร้องยื่นคำร้องเพิ่มเติมพร้อมเอกสารประกอบคำร้อง และบัญชีระบุพยานบุคคล เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ สรุปได้ว่า ตามเอกสารของ พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียเวส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้เข้าชื่อเสนอคำร้อง ในฐานะประธานคณะกรรมการการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมโดยมีหนังสือ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ขอตรวจสอบข้อมูลคดีอาญาที่ผู้ถูกร้องเป็นจำเลยรวม ๗ คดี เพื่อต้องการทราบว่าคดีดังกล่าวถึงที่สุดหรือไม่อย่างไร สำนักงานศาลยุติธรรมจัดส่งสำเนาเอกสาร

มาให้ตรวจสอบโดยมีเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำเนาคำพิพากษา หมายจำคุก และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสำเนาปกหน้าสำนวนและสำเนาคำพิพากษาของศาลแขวงปทุมวัน คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ตลอดจนสำเนาบัญชีการปลดทำลายสำนวนความเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๙ คดีนี้โจทก์ฟ้องเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ ไม่มีการไต่สวนโดยเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ศาลได้อ่านคำพิพากษาให้คู่ความฟัง ฝ่ายโจทก์ลงนาม ๒ คน คนแรก คือ พนักงานอัยการ โจทก์ (ไม่ทราบชื่อ) คนที่สอง พันตำรวจตรี เขมรินทร์ หัสศิริ (ยศในขณะนั้น) ผู้เสียหาย โดยมี นางกัญทิมา เฟื่องทองแดง เป็นผู้พิพากษา ทั้งนี้ พันตำรวจเอก เขมรินทร์ โทรศัพทเล่าเรื่องดังกล่าวและมาพบ พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ ที่บ้านพักพร้อมจัดทำหนังสือชี้แจงลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔ พร้อมสำเนาคำให้การและเอกสารประกอบการสอบสวนสรุปได้ว่า เมื่อประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๖ ผู้ถูกร้อง และ นางสาวดารัตน์ อ่อนสอาด มาชักชวน พันตำรวจเอก เขมรินทร์ ชื้อรถยนต์ยี่ห้อวอลโว่จากบริษัทสิระดาธุรกิจ จำกัด โดยอ้างว่าหากซื้อรถยนต์มากกว่า ๑ คัน จะหาโรงแรมตามเมืองท่องเที่ยวให้มาเช่ารถยนต์ที่จะซื้อสำหรับใช้บริการให้ลูกค้าพิเศษของโรงแรม พันตำรวจเอก เขมรินทร์ ไปดูรถยนต์และเลือกรถยนต์ป้ายแดงที่จอดอยู่ที่บริษัทสิระดาธุรกิจ จำกัด และต่อมาตกลงซื้อรถยนต์ยี่ห้อวอลโว่จำนวนสามคัน รวมทั้งวางเงินมัดจำเป็นเงินจำนวน ๑,๑๐๘,๓๑๗.๗๕ บาท พร้อมทั้งมีการทำสัญญาจะซื้อจะขายที่กองการต่างประเทศ กรมตำรวจ ซึ่ง พันตำรวจเอก เขมรินทร์ รับราชการอยู่ในขณะนั้น หลังจากนั้นพนักงานของบริษัทไฟแนนซ์ ๓ บริษัท คือ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ธนพล จำกัด บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เกียรตินาคิน จำกัด และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีธนา จำกัด ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์โดยทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์คันละฉบับกับ พันตำรวจเอก เขมรินทร์ ต่อมา พันตำรวจเอก เขมรินทร์ ผ่อนชำระค่างวดรถยนต์มาโดยตลอด แต่บริษัทไฟแนนซ์ทั้ง ๓ บริษัท ไม่ได้ส่งใบคู่มือจดทะเบียนรถให้ผู้เสียหาย เมื่อสอบถามเรื่องการส่งมอบรถยนต์ ผู้ถูกร้องอ้างว่า อยู่ระหว่างการจดทะเบียนต่อกรมการขนส่งทางบก ภายหลังแจ้งว่าได้นำรถยนต์ทั้งสามคันไปให้โรงแรมที่เมืองพัทยาเช่าแล้ว และให้ พันตำรวจเอก เขมรินทร์ ชำระค่างวดรถยนต์ต่อไปจนครบ ๑๒ งวดแล้วจะนำเงินที่ได้จากค่าเช่าของโรงแรมมาชำระค่างวดรถยนต์ที่เหลือให้แก่บริษัทไฟแนนซ์ทั้งหมด พันตำรวจเอก เขมรินทร์ เกิดความสงสัยจึงดำเนินการตรวจสอบในเบื้องต้นกับกรมการขนส่งทางบก ปรากฏว่าไม่มีข้อมูลในสารบบว่ามีรถยนต์ที่ผู้เสียหายเช่าซื้อไปจดทะเบียน ประกอบกับในระยะหลัง

ผู้ถูกร้องแจ้งให้ พันตำรวจเอก เขมรินทร์ ชำระค่างวดรถยนต์ผ่านบริษัทของผู้ถูกร้อง โดยให้นางสาววัลย์ลดา ทองอ่อน เป็นผู้มาเก็บค่างวดรถยนต์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนพล จำกัด และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีธนา จำกัด เพื่อนำไปชำระให้แก่บริษัทไฟแนนซ์ทั้งสองเริ่มตั้งแต่งวดที่ ๓ ซึ่งไม่มีปัญหาแต่อย่างใด แต่งวดที่ ๗ - ๑๒ ไม่ได้ชำระค่างวดรถยนต์ให้แก่บริษัทไฟแนนซ์ แต่ยังคงเก็บค่างวดรถยนต์ตามปกติ ปรากฏว่าไม่มีใบเสร็จรับเงินจากบริษัทไฟแนนซ์ดังกล่าวส่งมาให้ตามที่อยู่ที่ไว้กับบริษัท ต่อมาเมื่อผู้เสียหายตรวจสอบไปที่บริษัทของผู้ถูกร้อง ปรากฏว่าบริษัทปิด และผู้ถูกร้องหลบหนีไป พันตำรวจเอก เขมรินทร์ ตรวจสอบหลักฐานการถือครองกรรมสิทธิ์ของรถยนต์ทั้งสามคัน พบว่าผู้ถือกรรมสิทธิ์ไม่ใช่บริษัทไฟแนนซ์ทั้ง ๓ บริษัท จึงเชื่อว่าผู้ถูกร้อง นางสาวดารัตน์ และ นางสาววัลย์ลดา ร่วมกันฉ้อโกงผู้เสียหาย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๘๕๓,๑๕๘.๗๕ บาท จึงรวบรวมพยานหลักฐานร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ เป็นคดีอาญาที่ ๒๘๘๙/๒๕๓๗ ให้ดำเนินคดีผู้ถูกร้องกับพวกร่วมกันฉ้อโกง ต่อมา พันตำรวจเอก เขมรินทร์ ทราบว่าผู้ถูกร้องและ นางสาวดารัตน์ ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมตัวดำเนินคดีในคดีอื่นและถูกส่งตัวไปดำเนินคดีที่สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี โดยถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร พันตำรวจเอก เขมรินทร์ จึงไปให้การเพิ่มเติมต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน เพื่อดำเนินการติดต่อขอตัวผู้ถูกร้อง และ นางสาวดารัตน์ มาดำเนินคดีต่อไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ พันตำรวจเอก เขมรินทร์ เดินทางมาเบิกความเป็นพยานศาลเนื่องจากได้รับหมายเรียกจากศาลแขวงปทุมวัน ระหว่างอยู่ในห้องพิจารณาคดีเห็นเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ควบคุมตัวผู้ถูกร้องใส่ชุดนักโทษล่ามโซ่ตรวนที่ขาเข้ามาในห้องพิจารณาคดี ซึ่งเจ้าพนักงานราชทัณฑ์คุมตัวมาจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ จำคุกกระทงละ ๔ เดือน เรียงกระทงลงโทษรวมจำคุก ๘ เดือน รับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๔ เดือน กับให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหาย และริบสัญญาจะซื้อจะขาย ซึ่งผู้เสียหายลงชื่อในคำพิพากษาในฐานะโจทก์และผู้ถูกร้องลงชื่อในฐานะจำเลย ส่วนการชำระหรือชดเชยค่าเสียหายดังกล่าวตามคำสั่งศาลแขวงปทุมวันนั้นถึงบัดนี้ พันตำรวจเอก เขมรินทร์ ยังไม่เคยได้รับการชำระเงินค่าเสียหายคืน คดีดังกล่าวถึงที่สุดแล้ว เนื่องจากไม่ได้มีการอุทธรณ์คำพิพากษา

ต่อมา ศาลรัฐธรรมนูญมีหนังสือเรียกเอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล ให้ พันตำรวจเอก เขมรินทร์ หัสศิริ รองผู้บังคับการอำนวยการตำรวจภูธรภาค ๘ (ยศในขณะนั้น) นายโสภณ เจนจาอะ และผู้ถูกร้อง ให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเป็นหนังสือตามประเด็นที่ศาลกำหนด

พลตำรวจตรี เขมรินทร์ หัสศิริ (ยศในปัจจุบัน) ชี้แจงสรุปได้ว่า พยานเป็นผู้เช่าซื้อรถยนต์ ทั้งสามคันเพียงผู้เดียว โดยจ่ายเงินดาวน์รวมเป็นเงิน ๑,๑๐๘,๓๑๗.๗๕ บาท ซึ่ง นายสมชาย เกียรติวิทยาสกุล เจ้าหน้าที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ธนพล จำกัด และ นายสิทธิชัย ตุลยนิชก์ เจ้าหน้าที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ศรีธนา จำกัด เป็นผู้จัดทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ บุคคลทั้งสองเกี่ยวพันกับการกระทำความผิดของผู้ถูกร้อง โดยบุคคลทั้งสองไม่นำรถยนต์ที่พิพาทไปจดทะเบียนที่กรมการขนส่งทางบก พยานหลงเชื่อว่ารถยนต์ที่พิพาทมีอยู่จริง ซึ่งความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น เนื่องจากเลขเครื่องรถยนต์ และเลขตัวถังของรถยนต์ที่พยานทำสัญญาเช่าซื้อกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ทั้งสองไม่ได้อยู่ในสารบบของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ หากพยานผ่อนชำระค่างวดครบก็ไม่สามารถเป็นเจ้าของรถยนต์ รถยนต์ที่ผู้ถูกร้องนำมาแสดงให้พยานเห็นก่อนการทำสัญญาเช่าซื้อเป็นรถยนต์ที่มีรุ่นและสีตรงกันเท่านั้น พยานร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลปทุมวันให้ดำเนินคดีแก่ นายสมชาย และ นายสิทธิชัย เพิ่มเติมหลังจากที่ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้ถูกร้องในข้อหาร่วมกันฉ้อโกงทรัพย์ พนักงานสอบสวนสรุปสำนวนมีความเห็นสั่งฟ้องและส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง นายสมชาย และ นายสิทธิชัย โดยให้เหตุผลว่าพยานไม่ได้ร้องทุกข์ภายในอายุความสามเดือน สำหรับ นางสาวดารัตน์ อ่อนสอาด และ นางสาววัลย์ลดา ทองอ่อน พยานถอนคำร้องทุกข์ ส่วนกรณีที่ทราบว่า ผู้ถูกร้องถูกจับกุมและดำเนินคดีอื่นนั้น พยานไม่ได้สอบถามจากผู้ถูกร้องหรือเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ เกี่ยวกับคดีที่ผู้ถูกร้องถูกจับกุม แต่ทราบว่าผู้ถูกร้องถูกจับกุมดำเนินคดีที่สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี และศาลได้ตัดสินคดีแล้ว โดยผู้ถูกร้องถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร และมีคดีอาญาอื่น ๆ ซึ่งพนักงานสอบสวนดำเนินการอายัดตัวผู้ถูกร้องไว้ดำเนินคดีในความผิดที่เกี่ยวข้อง หลังจากศาลแขวงปทุมวัน มีคำพิพากษา พยานไม่เคยได้รับเงินตามคำพิพากษาจากฝ่ายผู้ถูกร้องหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนอื่น และไม่เคยถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้อง หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย

นายโสภณ เจนจาอะ ชี้แจงสรุปได้ว่า พยานเป็นผู้ยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราวผู้ถูกร้อง ตั้งแต่วันฟ้องคดี คือ วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ โดยใช้หลักประกันเป็นเงินสด จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ผู้ถูกร้องไม่สามารถหาเงินค่าเสียหายมาชำระแก่ผู้เสียหาย ศาลพิพากษาจำคุกผู้ถูกร้อง ๔ เดือน และให้ใช้ค่าเสียหาย จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท พยานยื่นขอปล่อยตัวชั่วคราวผู้ถูกร้องโดยใช้เงินสดและสัญญาประกันค้ำประกัน พยานไม่เคยรู้จัก ร้อยตำรวจเอก เขมรินทร์ หัสศิริ (ยศในขณะนั้น) พยานจำได้ว่าในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวัน มีผู้เสียหายในคดีดังกล่าว จำนวน ๒ คน (จำชื่อไม่ได้) มีค่าเสียหาย จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และผู้เสียหายไม่เคยแจ้งว่ามีค่าเสียหายจำนวน ๒,๘๕๓,๑๕๘.๗๕ บาท ในระหว่างพิจารณาคดีผู้ถูกร้องตกลงจะชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายภายในวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ แต่ไม่สามารถหาเงินมาชำระให้แก่ผู้เสียหาย ภายหลังจากที่ศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษาแล้ว พยานติดต่อผู้เสียหายเพื่อเจรจาชำระหนี้ในวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ และนัดหมายผู้เสียหายที่สำนักงานขายของพยาน เนื่องจากผู้เสียหายไม่เชื่อถือว่าผู้ถูกร้องจะสามารถชำระหนี้ได้ โดยพยานตกลงผ่อนชำระค่าเสียหาย ๒ งวด งวดแรกชำระในวันเจรจาตกลงเป็นเงินคนละ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่สองชำระหลังจากงวดแรกประมาณ ๒๐ วัน ผู้เสียหายตกลงว่าหากชำระเงินเสร็จสิ้นแล้วจะร้องขอถอนคำร้องทุกข์ต่อศาลแขวงปทุมวัน มีการบันทึกเป็นเอกสารไว้ และเมื่อครบกำหนดงวดที่ ๒ มีการชำระเงินที่ศาลแขวงปทุมวัน ต่อมาศาลแขวงปทุมวันมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ พยานจำไม่ได้ว่าผู้เสียหายทั้งสองเป็นบุคคลใด เนื่องจากเป็นเวลานานแล้วและในช่วงปี ๒๕๓๘ ผู้ถูกร้องถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับเช็คหลายคดี และเอกสารที่บันทึกการชำระหนี้ไม่ได้เก็บไว้ แต่จำได้ว่าผู้เสียหายในคดีดังกล่าวไม่ใช่นายตำรวจที่มียศร้อยตำรวจเอกหรือพันตำรวจตรี

ผู้ถูกร้องชี้แจงเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๔ สรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องรู้จัก ร้อยตำรวจเอก เขมรินทร์ หัสศิริ (ยศในขณะนั้น) เนื่องจากเคยทำสัญญาจะซื้อจะขายรถยนต์ จำนวนสามคัน แต่ ร้อยตำรวจเอก เขมรินทร์ ไม่ได้เป็นผู้เสียหายในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างว่า พยานหลักฐานของผู้ร้องไม่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาดังกล่าว เนื่องจากการฟ้องคดีดังกล่าวต้องมีจำเลย รวม ๓ คน แต่ในคดีที่ผู้ร้องอ้างมีจำเลยเพียงคนเดียว คือ ผู้ถูกร้อง ซึ่งไม่เป็นไปตามสำนวนในคดีนี้ที่มีการฟ้องผู้ถูกร้องที่ศาลแขวงปทุมวัน และในคดีดังกล่าวไม่มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกร้องใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสียหาย จำนวน ๒,๘๕๓,๑๕๘.๗๕ บาท ตามบัญชีทรัพย์สินที่เสียหาย ส่วนคดีที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการน่าจะมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง เนื่องจาก

ผู้ถูกร้องกับพวกไม่ได้ฉ้อโกงเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายกับผู้เสียหายตามที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ การซื้อรถยนต์ทั้งสามคันเป็นการทำสัญญาเช่าซื้อจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ไม่ได้ซื้อจากผู้ถูกร้องกับพวก ประกอบกับข้อเท็จจริงของผู้ร้องที่อ้างว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ลงชื่อรับรองในหน้าปกสำนวนในคดีดังกล่าว ไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากผู้ที่ลงลายมือชื่อในช่องโจทก์เป็นพนักงานอัยการเท่านั้น พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ไม่ได้เป็นโจทก์ร่วม อีกทั้งลายมือชื่อในช่องโจทก์ที่ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ รับรองว่าเป็นลายมือชื่อของผู้เสียหายในคดีดังกล่าวไม่เหมือนกับลายมือชื่อในหน้าปกสำนวน ประกอบกับไม่มีเจ้าหน้าที่รับรองว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ เป็นผู้ลงลายมือชื่อด้วยตนเองหรือเป็นผู้เสียหาย นอกจากนี้ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๐๐๑/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๗๔๘/๒๕๕๐ ของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างพนักงานอัยการ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โจทก์ ผู้ถูกร้อง จำเลย เรื่องความผิดต่อชีวิต (ประมาท) ซึ่งศาลมีคำพิพากษา ลงโทษจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ปรับ ๑๓,๐๐๐ บาท จำเลยไม่ต้องโทษจำคุกมาก่อน ประกอบกับ ได้ขอใช้ค่าเสียหายจากผู้เสียหายไม่ติดใจเอาความ ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ และคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๕๐/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๙/๒๕๕๐ ระหว่าง พนักงานอัยการจังหวัดแพร่ โจทก์ ผู้ถูกร้อง จำเลย เรื่อง ความผิดต่อร่างกาย ศาลพิพากษาว่า เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยมีประวัติกระทำความผิด หรือเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้กลับตัวเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้กำหนด ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากผู้ถูกร้อง เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวัน ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และศาลจังหวัดแพร่ ไม่อาจพิพากษาให้รอการลงโทษ จำคุกผู้ถูกร้องได้ เนื่องจากผู้ถูกร้องเคยกระทำความผิดถึงที่สุดให้จำคุกมาก่อน รวมทั้งเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษาในคดีดังกล่าว ผู้ถูกร้องไปฟังคำพิพากษา โดยไม่ได้ถูกควบคุมตัวหรือถูกคุมขังในเรือนจำ และเจรจาขอใช้ค่าเสียหายแก่ผู้เสียหาย แต่วันฟังคำพิพากษา ผู้ถูกร้องไม่สามารถนำเงินไปชำระให้แก่ผู้เสียหายได้ ศาลแขวงปทุมวันพิพากษาให้ผู้ถูกร้องชำระเงิน จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้เสียหายตามคำพิพากษา ผู้ถูกร้องได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว โดย นายโสภณ เจนจาคะ พี่ชายผู้ถูกร้องนำเงินสดวางเป็นหลักประกัน หลังจากศาลแขวงปทุมวัน มีคำพิพากษาแล้ว ผู้ถูกร้องและ นายโสภณ นัดผู้เสียหายทั้งสองเจรจาที่สำนักงานขายรถยนต์ของ นายโสภณ และตกลงจ่ายเงินให้กับผู้เสียหายทั้งสองคน ๆ ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตามคำพิพากษา

ขอจ่ายเป็นสองงวด งวดแรกจ่ายเป็นเงินสดในวันเจรจาตกลงกัน คนละ ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๑๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ จ่ายหลังจากจ่ายงวดแรกประมาณ ๒๐ วัน เมื่อครบกำหนดงวดที่ ๒ นายโสภณ นำเงินไปจ่ายกับผู้เสียหายทั้งสองอีกคนละ ๕๐,๐๐๐ บาท รวม ๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยนัดตกลงจ่ายเป็นเงินสดที่ศาลแขวงปทุมวัน มีบันทึกตกลงชดใช้ค่าเสียหายและใบรับเงินค่าเสียหาย เมื่อชำระหนี้ครบถ้วน ผู้เสียหายจะยื่นถอนคำร้องทุกข์ต่อศาลแขวงปทุมวัน ในวันที่ได้รับเงินค่าเสียหายงวดที่ ๒ ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ แต่เอกสารการชำระหนี้และเอกสารสำเนาคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ผู้ถูกร้องไม่ได้เก็บไว้และไม่สามารถขอคัดถ่ายเอกสารได้ เนื่องจากเป็นระยะเวลาอันนานแล้ว ประกอบกับเอกสารดังกล่าวถูกทำลายตามวิธีการของศาลยุติธรรมแล้ว ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ เนื่องจากมีการชดใช้ค่าเสียหายตามคำพิพากษา ก่อนครบระยะเวลาอุทธรณ์ และเมื่อผู้เสียหายยื่นคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ ศาลแขวงปทุมวันมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ร้องยื่นคำร้องเพิ่มเติมพร้อมเอกสารประกอบคำร้อง และบัญชีระบุพยานบุคคล เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ สรุปได้ว่า ตามเอกสารของ พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส ผู้เข้าชื่อเสนอคำร้อง ในฐานะประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมโดยมีหนังสือถึงผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลลุมพินี ขอตรวจสอบข้อมูลในคดีที่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์เกียรตินาคนิ ผู้เสียหาย นายสิระ หรือชลสิทธิ์ เจนจาคะ ผู้ต้องหา ขอลาออก และข้อหาปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลลุมพินี จัดส่งสำเนาหนังสือเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ที่ มท ๐๙๑๗/๑๖๕๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การอายัดตัวผู้ต้องหาและขอทราบผลการจำคุก สรุปได้ว่า ในวันดังกล่าวผู้ถูกร้องถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครตามหมายซึ่งระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๖๔ ของศาลแขวงปทุมวัน ในความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงทรัพย์ และหมายจำคุกคดีถึงที่สุดของศาลแขวงพระนครใต้ ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๙๑/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๐๘/๒๕๖๔ ในความผิดฐานพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๖๔

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คำชี้แจงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คำชี้แจงพยาน คำโต้แย้งของผู้ถูกร้อง และเอกสารประกอบแล้ว เห็นว่า คดีมีพยานหลักฐาน

เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัย จึงยุติการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง กำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณา วินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ นายสิระ เจนจาคะ สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) หรือไม่ นับแต่เมื่อใด

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ บัญญัติว่า “สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ ... (๖) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๘ ...” และมาตรา ๙๘ บัญญัติว่า “บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ... (๑๐) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน ...”

บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) เป็นบทบัญญัติเพิ่มขึ้นใหม่ ที่กำหนดลักษณะต้องห้ามบางประการของบุคคลเพื่อมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีเจตนารมณ์เพื่อป้องกันมิให้บุคคลที่ขาดความน่าเชื่อถือในความสุจริต หรือผู้ที่เคยทำความผิดอันเป็นปฏิปักษ์ต่อประโยชน์สาธารณะเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันจะเป็นหนทางให้ใช้ตำแหน่งและอำนาจหน้าที่ของฝ่ายการเมืองกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบได้โดยง่าย บุคคลที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ต้องได้รับการกลั่นกรองคุณสมบัติเบื้องต้น เพื่อเป็นหลักประกันว่าบุคคลนั้น ๆ จะปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์สุจริต มีความประพฤติและคุณสมบัติเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของสาธารณชนในทุกด้าน ปราศจากมลทินมัวหมอง ในส่วนที่เกี่ยวกับฐานความผิดนั้น หลักการสำคัญของบทบัญญัติมาตรา ๙๘ (๑๐) ยึดถือการที่ศาลมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดเป็นสำคัญ โดยไม่ได้คำนึงว่ามีเหตุบรรเทาโทษ หรือได้รับการลงโทษหรือไม่ โดยเหตุนี้เมื่อมีการล้างมลทินหรืออภัยโทษ การล้างมลทิน คือ

การลบล้างโทษว่ามีเคยถูกลงโทษจำคุกในความผิดนั้น ๆ เท่านั้น แต่พฤติกรรมหรือการกระทำความผิดซึ่งศาลพิพากษาว่าได้กระทำความผิดฐานใดฐานหนึ่งยังคงอยู่ ไม่มีผลเป็นการลบล้างการกระทำความผิดและคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ามีกระทำความผิดนั้น ส่วนการอภัยโทษเป็นการให้อภัยแก่ผู้ที่กำลังได้รับโทษอยู่ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องถูกลงโทษต่อไปอันเป็นการลดโทษมิใช่การลบล้างความผิด เช่นนี้ผู้เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามบทบัญญัติมาตรา ๙๘ (๑๐) ถือได้ว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คำชี้แจงของหน่วยงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ศาลแขวงปทุมวัน ศาลอุทธรณ์ อัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ (ปทุมวัน) เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๓๗ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ หัสศิริ (ยศในขณะนั้น) ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน ให้ดำเนินคดีผู้ถูกร้องกับพวกฐานร่วมกันฉ้อโกงเป็นเลขคดีอาญาที่ ๒๘๘๘/๒๕๓๗ ของสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ (ปทุมวัน) ชี้แจงตามหนังสือที่ อส ๐๐๒๕.๖/๔๔๐ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ ได้ความว่าได้รับสำนวนจากสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน เป็นสำนวน ส.๑ เลขรับที่ ๓๖/๒๕๓๘ คดีระหว่าง พันตำรวจตรี เชมรินทร์ หัสศิริ เป็นผู้กล่าวหา ผู้ถูกร้องเป็นผู้ต้องหาที่ ๑ นายสมชาย เกียรติวิทยาสกุล เป็นผู้ต้องหาที่ ๒ และ นายสิทธิชัย ตูลยนิชก์ เป็นผู้ต้องหาที่ ๓ ข้อหาร่วมกันฉ้อโกง ต่อมาเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ (ปทุมวัน) เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ถูกร้อง (ผู้ต้องหาที่ ๑) เป็นจำเลยต่อศาลแขวงปทุมวัน ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ ขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๘๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ และสั่งให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินแก่ผู้เสียหายและริบสัญญาจะซื้อจะขายทั้ง ๓ ฉบับ พนักงานอัยการมีคำสั่งให้ยุติการดำเนินคดี นายสมชาย ผู้ต้องหาที่ ๒ และ นายสิทธิชัย ผู้ต้องหาที่ ๓ เนื่องจากคดีขาดอายุความร้องทุกข์ และเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ศาลแขวงปทุมวัน มีคำพิพากษาเป็นคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ว่าผู้ถูกร้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ รวม ๒ กระหนง ให้จำคุกกระหนงละ ๔ เดือน เรียงกระหนงลงโทษรวมจำคุก ๘ เดือน

รับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามมาตรา ๗๘ คงจำคุก ๔ เดือน กับให้ผู้ถูกร้องคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหาย และริบสัญญาจะซื้อจะขายทั้ง ๓ ฉบับ ซึ่งจากคำชี้แจงของศาลแขวงปทุมวัน ตามหนังสือศาลยุติธรรมที่ ศย ๓๐๑.๐๑๒/(ค) ๑๙๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ได้ความว่า คดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ศาลแขวงปทุมวัน ดำเนินการปลดทำลายสำนวนความและเอกสารไปตามระเบียบแล้ว จึงส่งสำเนาปกสำนวนและสำเนาคำพิพากษาคดีดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญ ศาลอุทธรณ์ชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญตามหนังสือศาลอุทธรณ์ที่ ศย ๒๐๐/๑๘๔๙ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๔ ได้ความว่า ไม่มีการอุทธรณ์คดีดังกล่าวต่อศาลอุทธรณ์ และเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามหนังสือเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครที่ ยธ ๐๗๖๘/๒๓๐๗ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔ ได้ความว่า ไม่ปรากฏข้อมูลการต้องขังและรายนามผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ฎีกา (รท.๒๓ ก) เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวยังไม่มีการบันทึกข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ อีกทั้งในปี ๒๕๕๔ เกิดเหตุอุทกภัยในพื้นที่เรือนจำ เอกสารซึ่งถูกแยกเก็บไว้ในห้องจัดเก็บเอกสารบริเวณอาคารน็อคดาวน์นี้ได้รับความเสียหายไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลได้

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ผู้ถูกร้องเคยต้องคำพิพากษาของศาลแขวงปทุมวันตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ว่ากระทำความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา คดีดังกล่าวไม่มีการอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์

ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ หัสศิริ ไม่เป็นผู้เสียหายในคดีดังกล่าว หลังจากศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษา ผู้ถูกร้องได้รับการประกันตัวในวันเดียวกันและมีการเจรจาชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ เป็นความผิดอันยอมความได้ นายโสภณ เจนจาอะ พี่ชายของผู้ถูกร้องเป็นผู้เจรจาและชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายซึ่งสามารถตกลงกันได้ ภายในระยะเวลาอุทธรณ์ ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ต่อศาลแขวงปทุมวัน ศาลแขวงปทุมวันสั่งจำหน่ายคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ออกจากสารบบความนั้น

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ หัสศิริ (ยศในขณะนั้น) เป็นผู้เสียหายในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวัน หรือไม่ และคดีมีการยอมความและถอนคำร้องทุกข์ภายในระยะเวลาอุทธรณ์อันเป็นเหตุให้ถือว่าผู้ถูกร้องไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา หรือไม่

เห็นว่า คดีนี้ไม่มีพยานเอกสารใดรับรองว่าคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ถึงที่สุดอย่างไร ไม่มีสำเนาคำฟ้องที่บรรยายฟ้องให้เห็นว่าผู้ใดเป็นผู้เสียหาย ไม่มีเอกสารที่แสดงว่ามีการยอมความระหว่างผู้ถูกร้องกับผู้เสียหายแล้วภายในระยะเวลาอุทธรณ์ และศาลแขวงปทุมวันมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ คงมีเพียงคำชี้แจงของ พลตำรวจตรี เชมรินทร์ ซึ่งเป็นฝ่ายผู้ร้อง คำชี้แจงของผู้ถูกร้องกับ นายโสภณ เจนจาคะ ซึ่งเป็นฝ่ายผู้ถูกร้อง และคำชี้แจงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเอกสารอื่นประกอบคดีเป็นพยานหลักฐาน

คำชี้แจงของ พลตำรวจตรี เชมรินทร์ หัสศิริ (ยศในปัจจุบัน) และของผู้ถูกร้องกับ นายโสภณ เจนจาคะ ดังกล่าว โดยลำพังไม่อาจเชื่อไปตามคำชี้แจงนั้นในทางใดทางหนึ่งได้ ต้องพิจารณาคำชี้แจงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเอกสารอื่นประกอบด้วย คำชี้แจงของสำนักงานอัยการพิเศษ ฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ (ปทุมวัน) ตามหนังสือที่ อส ๐๐๒๕.๖/๔๔๐ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ ได้ความว่า คดีที่พนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุดกองคดีแขวงปทุมวัน ยื่นฟ้องผู้ถูกร้องเป็นจำเลย ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ต่อศาลแขวงปทุมวัน เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ ศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ว่าผู้ถูกร้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ นั้น พนักงานอัยการได้รับสำนวนมาจาก สถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน คดีอาญาที่ ๒๘๘๙/๒๕๓๗ มี พันตำรวจตรี เชมรินทร์ หัสศิริ (ยศในขณะนั้น) เป็นผู้กล่าวหา เมื่อหนังสือของ พันตำรวจเอก เชมรินทร์ หัสศิริ ที่แจ้งต่อประธาน คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร ว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ หัสศิริ ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่ผู้ถูกร้องต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน ขื่อหาข้อเท็จจริง เป็นคดีอาญาที่ ๒๘๘๙/๒๕๓๗ พร้อมส่งสำเนาคำให้การในชั้นสอบสวนต่อประธานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร และผู้ร้องส่งเอกสารนั้น ต่อศาลรัฐธรรมนูญ เช่นนี้ ฟังได้ว่า คดีอาญาที่ ๒๘๘๙/๒๕๓๗ ของสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน พันตำรวจตรี เชมรินทร์ หัสศิริ เป็นผู้กล่าวหา ประกอบกับหน้าสำนวนคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวันปรากฏว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ หัสศิริ ลงชื่อในช่องโจทก์ในบันทึกหน้าสำนวนนั้นร่วมกับพนักงานอัยการโจทก์ด้วย แม้ลายมือชื่อของ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ในช่องโจทก์ในบันทึกหน้าสำนวนจะไม่เหมือนกับลายมือชื่อของชมรินทร์

ในขณะที่มียศเป็นพันตำรวจเอกดังที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้าง แต่หากพิจารณาจากลายมือชื่อของ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ที่ลงไว้ในช่องผู้กล่าวหาและพยานในสำนวนคดีอาญาที่ ๒๘๘๙/๒๕๓๗ ของสถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน เปรียบเทียบกับลายมือชื่อของ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ในช่องโจทก์ในบันทึกหน้าสำนวนคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวัน เห็นได้ว่า มีลักษณะลายมือชื่อที่เหมือนกัน การลงลายมือชื่อทั้งสองครั้งดังกล่าวมีระยะเวลาห่างกันประมาณ ๑ ปีเศษ อันถือว่าอยู่ในช่วงระยะเวลาใกล้เคียงกัน ไม่เหมือนกับการลงชื่อของ พันตำรวจเอก เชมรินทร์ ซึ่งระยะเวลาห่างจากการลงชื่อในขณะที่มียศเป็นพันตำรวจตรีประมาณ ๒๗ ปี เช่นนี้ การลงลายมือชื่อของ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ในช่องโจทก์ในบันทึกหน้าสำนวน แม้จะไม่เหมือนกับลายมือชื่อในขณะที่มียศเป็นพันตำรวจเอกก็หาได้มีข้อพิรุธว่าจะเป็นคนละคนกันดังที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างไม่ ส่วนการลงลายมือชื่อของ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ในช่องโจทก์ในบันทึกหน้าสำนวนคดีนั้น แม้ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ไม่ได้ร่วมเป็นโจทก์ แต่การที่เจ้าหน้าที่ศาลยอมให้ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ลงชื่อในช่องโจทก์ร่วมกับ พนักงานอัยการ โดยไม่ได้ความว่าพนักงานอัยการผู้เป็นโจทก์โต้แย้งหรือผู้พิพากษาผู้ทำบันทึกนั้น เพิกถอนการลงลายมือชื่อในภายหลัง เช่นนี้ ย่อมแสดงว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง กับฝ่ายโจทก์ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวันจริง โดยเป็นผู้เสียหาย ส่วนที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างว่าหากคดีอาญาหมายเลขดำ ที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวัน มี พันตำรวจตรี เชมรินทร์ เป็นผู้เสียหายต้องมีจำเลยที่ถูกฟ้องรวมกับผู้ถูกร้องจำนวน ๓ คน นั้น ได้ความจากหนังสือของ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ (ปทุมวัน) ตามหนังสือที่ อส ๐๐๒๕.๖/๔๔๐ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ ว่า คดีนี้มีผู้ถูกร้องเป็นผู้ต้องหาที่ ๑ นายสมชาย เกียรติวิทยาสกุล เป็นผู้ต้องหาที่ ๒ และ นายสิทธิชัย ตุลยนิชก์ เป็นผู้ต้องหาที่ ๓ แต่คดีในส่วนของ นายสมชาย ผู้ต้องหาที่ ๒ และ นายสิทธิชัย ผู้ต้องหาที่ ๓ ขาดอายุความร้องทุกข์ พนักงานอัยการแจ้งคำสั่งยุติการดำเนินคดี ฉะนั้น การที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ฟ้องผู้ถูกร้องเป็นจำเลยเพียงคนเดียวในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวันจึงถูกต้องแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างต่อไปว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ได้รับความเสียหายจากการถูกฉ้อโกงเป็นเงิน ๒,๘๕๓,๑๕๘.๗๕ บาท ตามบัญชีทรัพย์สินที่เสียหาย แต่คดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘

ของศาลแขวงปทุมวัน พิพากษาให้ผู้ถูกร้องคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหาย พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ไม่ได้ขอบังคับคดี ทำให้เชื่อได้ว่า พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ไม่ใช่ผู้เสียหาย ในคดีดังกล่าว นั้น จากบันทึกคำให้การของ พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ในชั้นสอบสวน นอกจาก นายสมชาย และ นายสิทธิชัย จะเป็นผู้ต้องหาร่วมกระทำผิดกับผู้ถูกร้องแล้ว ยังมี นางสาวดารัตน์ อ่อนสอาด และ นางสาววัลย์ลดา ทองอ่อน ร่วมกระทำความผิดด้วย แต่คดีในส่วนของ นายสมชาย และ นายสิทธิชัย พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ไม่ได้ร้องทุกข์ภายในอายุความ คดีในส่วนของ นางสาวดารัตน์ และ นางสาววัลย์ลดา พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ถอนคำร้องทุกข์ เมื่อ พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดที่ ๓ ให้แก่ นางสาววัลย์ลดา เป็นต้นไป และเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ที่พนักงานอัยการเรียกให้ผู้ถูกร้องคืนหรือใช้ราคาเป็นเงินอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญา ของผู้ถูกร้องที่ต้องคืนให้ พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๓ น่าจะไม่รวมถึงค่าเสียหายในส่วนที่ขาดอายุความและที่ พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ถอนคำร้องทุกข์ไปแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น หาก พันตำรวจตรี เขมรินทร์ เห็นว่าผู้ถูกร้องต้องรับผิดชอบ หรือใช้ราคาทรัพย์สินมากกว่าศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษา พันตำรวจตรี เขมรินทร์ สามารถดำเนินการฟ้อง ในทางแพ่งเป็นอีกคดีได้ หาได้เป็นพิรุณถึงขนาดที่จะรับฟังว่า พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ไม่ได้เป็นผู้เสียหาย ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวัน แต่อย่างใดไม่ ทั้งการที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างว่า พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ไม่ได้เป็นผู้เสียหายในคดีดังกล่าว แต่ผู้ถูกร้องและพยานจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้เสียหายเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ เพื่อปฏิเสธโดยง่าย ขาดน้ำหนักในการรับฟัง นอกจากนี้ ยังได้ความจากคำชี้แจงของ พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ที่ให้ไว้ต่อประธาน คณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร และศาลรัฐธรรมนูญว่า ในวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ พันตำรวจตรี เขมรินทร์ เดินทางไปศาลแขวงปทุมวัน เพื่อเบิกความเป็นพยานในการพิจารณาคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ พันตำรวจตรี เขมรินทร์ เห็นผู้ถูกร้องสวมใส่ชุดนักโทษและถูกล่ามโซ่ตรวนที่ขา เจ้าพนักงานราชทัณฑ์ควบคุมตัวเข้ามายังห้องพิจารณา พันตำรวจตรี เขมรินทร์ ทราบว่าผู้ถูกร้องถูกจับกุมตัวดำเนินคดีที่สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี ซึ่งศาลมีคำพิพากษาคดีนั้น และถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร ซึ่งตามหนังสือของ ศาลแขวงพระนครใต้ ที่ ศย ๓๐๑.๑๐๔ (E)/๓๙๖ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ มีใจความว่า

คดีอาญาที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๓๘ ของศาลแขวงพระนครใต้ที่ผู้ถูกร้องเป็นจำเลยรวม ๔ คดี คดีที่ ๑ คดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๙๑/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๘๒๘/๒๕๓๘ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๘ ว่า จำเลยมีความผิดตามฟ้อง รับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๕ เดือน

คดีที่ ๒ คดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๙๑/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๐๘/๒๕๓๘ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๘ ว่า จำเลยมีความผิดตามฟ้อง รับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง จำเลยที่ ๑ ปรับ ๖๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ (ผู้ถูกร้อง) จำคุก ๕ เดือน และให้นับโทษต่อจากคดีหมายเลขแดงที่ ๘๒๘/๒๕๓๘ สำหรับจำเลยที่ ๑ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙

คดีที่ ๓ คดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๙๔/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๓๕/๒๕๓๘ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๘ ว่า จำเลยที่ ๒ (ผู้ถูกร้อง) มีความผิดตามฟ้อง รับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง จำคุก ๑ เดือน ให้นับโทษต่อจากคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๘๒๘/๒๕๓๘ ปรับจำเลยที่ ๑ เป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับยึดทรัพย์จำเลยที่ ๑ ออกขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับ และคดีที่ ๔ คดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๔๙๖/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๘๒/๒๕๓๘ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๓๘ ว่า จำเลย (ผู้ถูกร้อง) มีความผิดตามฟ้อง รับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง จำคุก ๑ เดือน ให้นับโทษต่อจากคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๐๓๕/๒๕๓๘ เมื่อคำนวณโทษจำคุกของผู้ถูกร้องทั้ง ๔ คดีนั้นแล้ว ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ถูกร้องเป็นจำเลยต่อศาลแขวงปทุมวันเป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ และวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันที่ศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษาในคดีนั้นเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ผู้ถูกร้องยังต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาลแขวงพระนครใต้ดังกล่าวอันสอดคล้องกับสำเนาหนังสือของเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครที่ มท ๐๙๑๗/๑๖๕๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๘ ซึ่งได้ความว่าในวันดังกล่าวผู้ถูกร้องถูกคุมขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครตามหมายขังระหว่างไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวัน (คดีพิพาทนี้) และหมายจำคุกคดีถึงที่สุดของศาลแขวงพระนครใต้ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๙๑/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๐๘/๒๕๓๘ ดังนั้น ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๓๘ ซึ่งศาลแขวงปทุมวันรับคำฟ้องคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ ไว้พิจารณาและในวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นวันที่ศาลแขวงปทุมวันพิจารณาคดีดังกล่าวผู้ถูกร้องต้องขังอยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร การที่ผู้ถูกร้องต้องถูกควบคุมไปนอกเรือนจำดังเช่น

การถูกนำตัวไปขึ้นศาล ผู้ถูกร้องต้องแต่งเครื่องแต่งกายตามแบบที่กรมราชทัณฑ์กำหนด ทั้งตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๙๗ มาตรา ๑๔ เป็นดุลพินิจของเจ้าพนักงาน ผู้มีหน้าที่ควบคุมที่เห็นเป็นการสมควรจะใช้เครื่องพันธนาการก็ได้ ฉะนั้น ในวันที่ศาลแขวงปทุมวัน นัดพิจารณาคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ ในวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ จึงเชื่อได้ว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ เห็นผู้ถูกร้องใส่ชุดนักโทษล่ามโซ่ตรวนที่เขาเข้ามาในห้องพิจารณาคดี คำชี้แจงของ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ในเรื่องดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่าเป็นความจริง คำชี้แจงของฝ่ายผู้ถูกร้องที่กล่าวอ้างว่า ในการพิจารณาคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวันตั้งแต่วันฟ้องคดีจนถึงวันที่ มีคำพิพากษาผู้ถูกร้องได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวมาโดยตลอด ไม่ได้ถูกคุมขังในเรือนจำ และในวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ถูกร้องไปศาลแขวงปทุมวันนั้น ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง คดีนี้จึงฟังข้อเท็จจริงได้ว่าวันที่ศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษา ผู้ถูกร้องถูกคุมขัง อยู่ที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานครในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดง ที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวันและถูกคุมขังในคดีของศาลแขวงพระนครใต้อีกด้วย อันทำให้ข้ออ้างของผู้ถูกร้องที่กล่าวอ้างว่าในระหว่างที่ผู้ถูกร้องได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวในระหว่างอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องยอมความโดยชัดใช้เงินตามคำพิพากษาคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดง ที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวันให้แก่ผู้เสียหายในคดีนั้นและผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ ภายในระยะเวลาอุทธรณ์ สิทธินำคดีมาฟ้องของพนักงานอัยการระงับไปแล้วนั้นขาดความน่าเชื่อถือ คำชี้แจงของผู้ถูกร้องในส่วนนี้ จึงไม่เป็นความจริง เช่นนี้ ข้ออ้างของผู้ร้องที่ว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ เป็นผู้เสียหายในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวัน และไม่เคยมีการยอมความหรือถอนคำร้องทุกข์ภายในระยะเวลาอุทธรณ์กับผู้ถูกร้องมีน้ำหนักรับฟังได้

ส่วนข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกร้องที่ว่าคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๐๐๑/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดง ที่ ๒๗๔๘/๒๕๕๐ ของศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๕๐/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๙/๒๕๕๐ ของศาลจังหวัดแพร่ที่ผู้ถูกร้องเป็นจำเลย ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และศาลจังหวัดแพร่มีคำพิพากษารอการลงโทษจำคุกโดยกล่าวอ้างว่าไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องเคย รับโทษจำคุกมาก่อน ซึ่งหากผู้ถูกร้องต้องคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวันอันถึงที่สุดให้จำคุกแล้ว ศาลย่อมไม่อาจพิพากษา

ให้รอการลงโทษผู้ถูกร้องนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่าภายหลังจากศาลแขวงปทุมวันมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ แล้ว พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกาศใช้ ผู้ถูกร้องย่อมได้รับการล้างมลทินโทษตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งถือว่าผู้ถูกร้องมิได้เคยถูกลงโทษจำคุกฐานฉ้อโกงในคดีนั้นมาก่อน เข้าเงื่อนไขตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ว่าผู้ถูกร้องไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และศาลจังหวัดแพร่ อาจใช้ดุลพินิจรอการลงโทษตามมาตรา ๕๖ ให้แก่ผู้ถูกร้อง แต่การได้รับประโยชน์จากการล้างมลทินดังกล่าว ไม่มีผลเป็นการลบล้างการกระทำความผิดในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวันที่ผู้ถูกร้องเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา นอกจากนี้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกร้องที่ว่าเอกสารราชการที่ผู้ร้องนำส่งไม่ปรากฏว่ามีส่วนราชการหรือเจ้าพนักงานผู้จัดทำ หรือผู้ครอบครองรับรองความถูกต้อง ไม่สามารถนำมารับฟังตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนั้น เมื่อเอกสารดังกล่าวผู้อ้างส่งต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยรับรองสำเนาความถูกต้องอันถือเป็นการรับรองว่าได้รับหรือคัดถ่ายมาจากผู้จัดทำเอกสารเหล่านั้น ทั้งผู้ถูกร้องไม่ได้อ้างถึงความไม่บริสุทธิ์หรือความไม่ถูกต้องของข้อความในเอกสารนั้นว่าเป็นอย่างไรและที่ถูกต้องเป็นเช่นใด ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับฟังเอกสารนี้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๗ และสามารถนำเอกสารดังกล่าวมารับฟังเพื่อค้นหาความจริงว่าเป็นเช่นใดได้ ฉะนั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกร้องทุกข้อไม่อาจรับฟังได้

ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า พันตำรวจตรี เชมรินทร์ หัสศิริ เป็นผู้เสียหายในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๑๒/๒๕๓๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๑๘/๒๕๓๘ ของศาลแขวงปทุมวัน และ พันตำรวจตรี เชมรินทร์ ไม่เคยยอมความกับผู้ถูกร้องหรือถอนคำร้องทุกข์คดีอันเป็นเหตุให้ศาลแขวงปทุมวันจำหน่ายคดีออกจากสารบบความภายในระยะเวลาอุทธรณ์ เช่นนี้ คำพิพากษาดังกล่าวจึงถึงที่สุดตามคำพิพากษาของศาลแขวงปทุมวัน ผู้ถูกร้องจึงเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลแขวงปทุมวันว่ากระทำความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ ซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา

เมื่อผู้ถูกร้องเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ผู้ถูกร้องจึงเป็นบุคคลมีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑๐) อันเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖)

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปมีว่า เมื่อวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) แล้ว สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงนับแต่เมื่อใด

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติว่า “สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้ง” เมื่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ บัญญัติว่า “สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ ... (๖) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๘ ...” ประกอบมาตรา ๙๘ บัญญัติว่า “บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ... (๑๐) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ...” บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าวเป็นบทบัญญัติว่าด้วยลักษณะต้องห้ามของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันจะเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสิ้นสุดลงเมื่อมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าว กล่าวคือ ต้องไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มิใช่ต้องไม่มีอยู่ในขณะสมัครรับเลือกตั้งเท่านั้น แต่ต้องไม่มีตลอดระยะเวลาที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นมีเหตุใดเหตุหนึ่งตามที่บัญญัติเป็นลักษณะต้องห้ามเมื่อใด ย่อมทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นสิ้นสุดลงทันทีที่มีลักษณะต้องห้ามนั้น จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกร้องมีลักษณะต้องห้ามตั้งแต่วันที่ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แล้ว แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้ง เช่นนี้ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องจึงสิ้นสุดลงนับแต่วันเลือกตั้ง คือ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒

เมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลง ทำให้มีตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งว่างลงและต้องดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่ง (๑)

ประกอบมาตรา ๑๐๒ จึงให้ถือว่าวันที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลง คือ วันที่ศาลรัฐธรรมนูญอ่านคำวินิจฉัยให้แก่คู่กรณีฟังโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้คำวินิจฉัยของศาลมีผลในวันอ่าน คือ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๑๐) นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ และให้ถือว่าวันที่ศาลรัฐธรรมนูญอ่านคำวินิจฉัยให้แก่คู่กรณีฟังโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้คำวินิจฉัยของศาลมีผลในวันอ่าน คือ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ เป็นวันที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งว่างลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๑๐๒

นายวรวิทย์ กังศศิเทียม
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปัญญา อุดชาชน
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายวิรุฬห์ แสงเทียน
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจิรนิติ หะวานนท์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายณภดล เทพพิทักษ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ